

LINKS, spreekbuis van de links-centristische tendens binnen de socialistische partij in Vlaanderen, aanvankelijk veertiendaags (eerste nummer op 21 november 1958), vanaf 23 november 1964 tot 1987 een weekblad.

Bezieler en hoofdredacteur van het blad was Marcel Deneckere, die vanuit een marxistische analyse de socialistische mandatarissen week na week aan hun beginselen herinnerde. Zoals het Franstalige zusterblad *La Gauche* kantte *Links* zich tegen de integratie van de socialistische beweging in het soci-

aal gecorrigeerde neokapitalisme en kwam het op voor diepgaande maatschappelijke hervormingen, de zogenaamde economische structuurhervormingen. De sociaal-economische problematiek was prioritair, maar daarnaast verdedigde *Links* ook de progressieve frontvorming en streefde het blad er naar de link te leggen naar de Vlaamse ontvoogdingsstrijd. Deze Vlaamse reflex was ingegeven door een nuchtere analyse van de economische en demografische ontwikkeling in de beide landsgeelten: tegenover de Waalse teloorgang ging men ervan uit dat het socialisme nog groeikansen had in Vlaanderen, op voorwaarde dat het zijn Vlaams profiel kon aanscherpen. Reeds eind 1960 sloot *Links* zich aan bij de acties tegen de **talentelling**, ijverde het voor de bijeenroeping van een Vlaams socialistisch congres en zocht het toenadering tot de progressieve Vlaamsgezinden (onder meer *Het Pennoen*). Binnen de zeer unionistische en dikwijls antiflamingantische Belgische Socialistische Partij (BSP) werden deze stellingen zeer argwanend bekeken. Na de staking van 1960-1961 – waarin *Links* een opgemerkte rol speelde – en de doorbraak van de federalistische stroming in het Waalse socialisme ging *Links* vanaf 1963 een uitgesproken federalistische koers varen. Het verdedigde een ruime autonomie voor de twee gemeenschappen, zowel op cultureel als economisch vlak. Deze lijn werd aangehouden na 1964, toen *Links* als gevolg van zijn positionele opstelling uit de partij dreigde gezet te worden. Tegenover de unitaire BSP trachtte het blad de socialistische partij verder in Vlaamse richting te duwen, zonder evenwel de dialoog met Wallonië uit het oog te verliezen. Het **flamingantisme** van *Links* stond wars van enig chauvinisme of hatelijk nationalisme. Het blad zag zijn inspanningen bekroond in 1967 toen het Vlaams socialistisch congres van Klemskerke zich uitsprak voor een gematigd **federalisme**. Tegelijk bleef *Links* zich afzetten tegen de verburgerlijkte francofone socialisten van Brussel en steunde er de in 1968 opgerichte **Rode Leeuwen**. In de jaren 1970 streefde het blad vooral naar een regionalisering in de partij zelf. Het was evenwel wachten tot na de splitsing van de BSP in 1978 vooraleer de Socialistische Partij (SP) een Vlaams profiel kon aannemen. Als ideoloog van de linkerzijde had Deneckere ondertussen erkenning gekregen en door toedoen van **Karel van Miert** was hij zelfs opgenomen in het SP-Bureau. Na zijn dood in 1983 werd geen nieuwe hoofdredacteur aangesteld. De leiding van het tendensblad kwam in handen van een redactiecomité van een 20-tal mensen, waaronder **Lydia Deveen**. In 1987 werd *Links* omgevormd tot *Nieuwlinks*, het blad voor de rood-groene beweging.

LITERATUUR: 25 jaar *Links*. *Vooruitlopen op het Vlaamse socialisme*, 1984; – S. Govaert, 'Deux courants socialistes flamands: 1. *Links*', in *Courrier hebdomadaire du CRISP*, nr. 1069 (1985).

RIK HEMMERIJCKX